

Nr 366

Av herr **Lothigius m. fl.**, om ökade anslag till statens trafiksäkerhetsråd m. m. samt till kostnader för vetenskaplig trafiksäkerhetsforskning.

Motorfordonsbeståndet ökas kraftigt. Ungefär var femte svensk har ett motorfordon av något slag. Prognoserna tyder på en fördubbling till 1965. Som en följd av fordonsbeståndets tillväxt har antalet olyckor stigit avsevärt. 1955 inträffade 45 569 olyckor mot 17 260 år 1939.

Olycksfrekvensen har icke stigit i samma grad som motorfordonsantalet. Denna omständighet torde kunna tillskrivas säkerhetsföreskrifter, upplysning och propagandaverksamhet. Emellertid nödvändiggör den ökade trafiken en alltmera skärpt uppmärksamhet och forskning. Förutom det personliga lidandet och de många tragedierna uppstår stora materiella skador, vilka beräknas till minst 350 miljoner kronor om året. Trafikskadorna utgör ett betydande samhällsproblem.

De nödvändiga praktiska och vetenskapliga undersökningar, vilka är förutsättningar för att minska olycksfrekvensen i trafiken, bedrivs av trafiksäkerhetsrådet. Detta har att ta itu med ett i vårt land tidigare nästan helt obearbetat forskningsområde. Ett fortlöpande samarbete har numera åstadkommit med forskningsinstitut med anknytning till trafikfrågor. Arbetet försvåras emellertid av vacklande ekonomi, vilket gjort det svårt att för längre tid knyta kvalificerade forskare till rådet.

På grund av personalbrist har forskningsverksamheten stundom fått ställas åt sidan till förmån för avgivande av remissutlåtanden och liknande verksamhet. Ej heller har rådet i erforderlig omfattning kunnat följa den utländska forskningen på området. En närmare kontakt med de amerikanska motsvarigheterna skulle vara av stort värde och giva stora erfarenheter till förmån för rådets verksamhet.

En förhållandevis begränsad medelsökning skulle sätta rådet i stånd att på ett helt annat sätt angripa problemen. Några av dessa gäller t. ex. barnolyckor i trafiken samt kriminaliteten och trafikolyckorna.

Rådets verksamhet synes vara av en sådan angelägenhetsgrad att en ökning av anslaget bör ifrågakomma. Vi föreslår därför att rådet bör få tillsätta en amanuens, vilket innebär en anslagshöjning med 13 400 kronor. För att inte äventyra den framtida forskningen samt för att möjliggöra att kvalificerad forskningshjälp fastare knytes till rådet föreslår vi ytterligare 50 000 kronor på reservationsanslaget. Slutligen föreslår vi 20 000 kronor att användas för inhämtande av erfarenheter från USA på trafiksäkerhetens område.

Med stöd av ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte till statens trafiksäkerhetsråd m. m. för budgetåret 1957/58 anvisa ett anslag av 146 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen; samt

att riksdagen måtte till kostnader för vetenskaplig trafik-säkerhetsforskning för budgetåret 1957/58 anvisa ett reservationsanslag av 170 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 26 januari 1957

Hj. Åhman

Fridolf Jansson
i Benestad

Carl Wilhelm Lothigius

Carl-Erik Johansson
i Södertälje
